

Príloha

Názov aktivity*Medzikultúrny dialóg - 2 vízie pre 1 realitu*

Súvisiace moduly	1	2	3	4	5	6
				X		

LIST TABARLISA PRIATEĽOVI VERLIASOVI

1 Tabarlis

Ahoj Verlias, dúfam, že sa máš dobre, že si v dobrom zdravotnom stave, rovnako ako celá tvoja rodina a všetci tvoji priatelia. Pamätáš si, že som ti hovoril o skupine mladých ľudí, ktorí prichádzajú z planéty Zem, z malého kúta zvaného Francúzsko? Práve sme spolu strávili 24 cyklov a mám vám toho veľa na srdci. Keď prišli, došlo zrejme k nedorozumeniu. Keďže sme sa nemohli dostať dovnútra kozmodrómu, požiadali sme ľudí, ktorí tam pracovali, aby im pomohli odnieť batožinu a stretnúť sa s nami vonku, ale boli dosť zle odmietnutí. Boli veľmi prekvapení takouto reakciou a už nikdy nechceli vidieť pozemšťanov. Priznám sa, že som sa neodvážil spomenúť im túto epizódu.

2 Tabarlis

Školu chceli začať stavať hneď a čoskoro som si uvedomil, že medzi nimi a dedinskými robotníkmi vládne napätie. Samozrejme, že robotníci sa neponáhľali s dokončením práce, keďže boli platení za každý deň. Čím dlhšie by projekt trval, tým viac peňazí by mali! A často to bol ich jediný zdroj príjmu... Navyše po niekoľkých úderoch slnka si pozemšťania uvedomili, že nie je veľmi efektívne pracovať, keď sú 2 slnka na oblohe najvyššie. Boli aj iné chvíle, keď sme cítili, že sú veľmi netrpezliví. Keď sme potrebovali ísť do mesta, vždy boli netrpezliví, keď čakali, kým sa Zamourion naplní. Na Zemi zrejme doprava odchádza v pevne stanovených časoch, aj keď nie je plná! Naozaj by ma zaujímalo, ako si vodiči zarábajú na živobytie...

3 Tabarlis

Jedného dňa tiež urobili niečo zvláštne: začali zakopávať plechovky do zeme! Skoro som povedal, že je to škoda, lebo ľudia, ktorí ich na ulici pozbierali, aby predali hliník, ich nenájdu, ale neodvážil som sa. Možno je to ich rituálna prax... Ach áno, povedali, že sa im to zdá nechutné. Z mojej strany ma niečo, čo robili, odpudzovalo - spôsob, akým smrkajú. Namiesto toho, aby odpad zo svojho tela odmietli v prírode, starostlivo ho uchovávajú v papieriku. Fúj! Nechutné!

4 Tabarlis

Jedného dňa som sa cítil tak nepríjemne. Jedno z dievčat v skupine išlo a rozprávalo sa priamo s hlavou dediny, pýtalo sa, prečo ženy jedia oddelene od mužov, prečo deti nemajú právo hovoriť pri stole a podobne. Úprimne, mám pocit, že pozemšťania si nevážia starších. Povedali mi, že u nich doma ich všetkých dávajú do špeciálnych domov!

5 Tabarlis

Okrem toho nielenže zanedbávajú svojich predkov, ale nectia ani bohov! Jedného dňa nám jeden z nich jednoducho povedal: "Som ateista." Pozreli sme sa na seba bez toho, aby sme boli schopní čokoľvek povedať. Všetci sme vedeli, čo to znamená, ale nikdy sme sa nestretli s nikým, kto by spochybňoval existenciu bohov!

6 Tabarlis

Iný deň sa na Limbatana nahnevali, ale nechápali sme prečo. Limbatan mal priviesť Dimbziho na rozlúčkový večierok, ale ten musel zostať doma, pretože keďže je jediný, kto má vo svojom okolí televíziu, prišiel sa na ňu pozerať sused. Nevadilo to, na jedenie bolo dosť iných vecí. Napriek tomu tento detail pozemšťanov poriadne nahneval. Ale chápete, že Limbatan nemohol inak! Keby bol odišiel, celé okolie by usúdilo, že si nevážia ľudí, ktorí ho prišli navštíviť!

7 Tabarlis

Keď o tom premýšľam, možno pozemšťania neboli spokojní, pretože v skupine boli spory. Pozorne som ich sledoval a nikdy som nevidel, že by sa tí dvaja chlapci držali za ruky alebo mali nejaký fyzický kontakt. Myslím si, že neboli naozaj dobrí priatelia. Vidíte, nebolo to každý deň ľahké a niekedy sme boli blízko aj k hádke. Ale nebojte sa, uvedomili sme si, že máme aj veľa spoločného a všetko sa skončilo dobre. Uvedomujem si, že som bol trochu negatívny, ale naozaj sme zažili niekoľko výnimočných chvíľ, o ktorých vám poviem v novom liste. Musím sa vrátiť k rodine, už hodinu som sama, píšem ti, a ako vieš, začína im to byť divné...

LIST XAVIERA PRIATEĽOVI VINCENTOVI

1 Xavier

Ahoj Vincente, ako sa máš? Aké bolo leto, opakovanie učiva na prípravu na skúšky? Dobre, nie je to sranda... Ako možno vieš, práve som sa vrátil z planéty Glorbuld, kde som strávil mesiac ("pozemský mesiac") s Karen, Sophie a Mehdim. Stalo sa tam toľko čudných vecí, že vám to musím povedať.

Hneď ako sme pristáli na kozmodróme, začal sa zmätok. Niekoľko ľudí nám chcelo pomôcť odniesť batožinu... no, tak nám to povedali... Ešte že nám povedali, aby sme si dávali pozor na vreckárov a zlodějov. Najprv sme zdvorilo odmietli, a keď naliehali, boli sme o niečo tvrdší. Tak odišli a bolo vidieť, že sú frustrovaní, že premárnili svoju príležitosť. Mali sme šťastie! Potom sme sa išli stretnúť s našimi kontaktmi, ktoré nás čakali pred kozmodrómom.

2 Xavier

Chceli sme začať s projektom hneď na druhý deň, pretože sme museli dodržiavať harmonogram. Začali sme teda s výstavbou školy a môžem vám povedať, že sme pracovali veľmi tvrdo! Problémom je, že sme si rýchlo uvedomili, že Glorbulďania, ktorí s nami pracovali, nemajú rovnaké nadšenie, a dokonca boli chvíle, keď sme naozaj cítili, že nám dávajú do kola! Neuveriteľné, veď tento projekt robíme pre nich!

3 Xavier

Tak či onak, všetko je tam pomalé, napríklad verejná doprava (malé a pokazené autobusy, ktoré nazývajú Zamourion). Ak vám dajú čas odchodu, určite si pripočítajte aspoň 2 hodiny. A keď sa spýtate, kedy sa odchádza, vždy vám odpovedia "Čoskoro!". Je to také otravné, prisahám vám.

4 Xavier

O hygiene ani nehovoriac. Všetko hádžu na zem bez akejkoľvek starostlivosti o životné prostredie. Najprv sme sa chceli zachovať dobre, zdvihli sme plechovky. Keďže sme nevedeli, čo s nimi, začali sme ich zakopávať, aby to bolo menej špinavé, a potom sme to napokon vzdali. A chcete vedieť, ako si Glorbulďania vysmrkajú nosy? Opriete sa o jednu nosnú dierku a poriadne fúknete. Veľmi elegantné!

5 Xavier

Každopádne je isté, že sú stále minimálne 50 rokov za nami. Toľko ukazuje, čo sa týka ľudských práv! No najmä práva žien a detí. Poznáš Karen, tak trochu feministka, však? Jedného dňa sa o tom veľmi otvorene rozprávala s jedným dedinským vodcom. Nevie, či to naozaj pochopil, vlastne ani veľmi nereagoval.

6 Xavier

Ďalší príklad toho, ako sú "pozadu". Jedného dňa prechádzame močaristou oblasťou a jeden z mladých ľudí, ktorí nás sprevádzali, nám to povedal tým najjednoduchším spôsobom: "Tu je človek, ktorý sa mení na krokodíla". Chvíľu sme sa na seba pozerali, ale rýchlo sme odvrátili hlavy, aby sme nevyprskli smiechom. Ovládali sme sa, ale boli sme blízko.

7 Xavier

Ten istý mladý muž nás inokedy poriadne vytočil. Bol koniec pobytu, zorganizovali sme skvelý večer so všetkými ľuďmi, ktorých sme stretli. Každý mal niečo priniesť a on mal priniesť Dimbzi, čo

je výborné kurča odtiaľto. A... nikdy neprišiel. Keď sme ho na druhý deň videli, povedali sme mu, akí sme našťvaní! Bol to totálny nedostatok rešpektu voči nám. Hádajte, čo nám povedal! Musel zostať doma, lebo prišiel kamarát pozerať televíziu! Nemohol nájsť falošnejšiu výhovorku... V každom prípade sa musia stať serióznejšími a dôveryhodnejšími, inak nikdy nebudú vyspelou planétou.

8 Xavier

A ešte jedna bláznivá vec, v živote som nevidel toľko homosexuálov! Na ulici je veľa chlapov, ktorí sa držia za ruky. Jedného dňa ma chcel jeden z našich spolupracovníkov chytiť za ruku, no môžem vám povedať, že to neskúšal dvakrát! Vidíte, nebolo to ľahké každý deň a niekedy sme boli blízko aj k hádke. Ale nebojte sa, uvedomili sme si, že máme aj veľa spoločného, a všetko sa skončilo dobre. Uvedomujem si, že som bola trochu negatívna, ale zažili sme naozaj výnimočné chvíle, o ktorých vám poviem v novom liste. Teraz nemám čas, už meškám na hodinu riadenia lietadla.